

Nippurja v letih 1889-1900 (izkopavanja je vodila pensilvanijska univerza), so jih polovico prenesli v istanbulski muzej starega Orienta, polovico pa na pensilvanijsko univerzo. Začelo se je mučno in dolgotrajno sodelovanje med obema institucijama. Postopoma so sestavljali tablice z deli besedila, ki so spadali skupaj. Nato so ga lahko začeli tudi prevajati in interpretirati. Prvih pet tablic je bilo objavljenih pod naslovom »The Descent of Inanna« šele leta 1914, do leta 1937 pa je bila vsaj deloma rekonstruirana polovica mita. Kramer je nato ponovno odpotoval v Istanbul in tam ponovno kopiral več kot 150 tablic, med katerimi so tri pripadale mitu o Inani, ter leta 1951 ponovno objavil študijo o Inaninem odhodu v podzemlje. Kasneje so postopoma odkrivali manjkajoče dele in zadnja Kramerjeva študija o tem je bila objavljena leta 1963. Končno je bil mit sestavljen, dešifriran in preveden skoraj v celoti – manjka le še približno dvajset vrstic. Tablico, na kateri so bile zapisane manjkajoče vrstice, so kasneje celo našli, vendar je bil zapis na njih tako slabo ohranjen, da niso mogli razbrati besedila.

V naslednjem poglavju podaja Diane Wolkstein svojo interpretacijo mita o Inani. Zgodbam se skuša približati iz različnih zornih kotov, pri čemer se opira na sumerski okvir simbolike, ki se pojavlja v besedilih, in na svojo lastno intuicijo. Med drugim skuša prikazati sumersko poetiko, za katero so značilni pogosti paralelizmi in to, da ne pozna rime, čeprav kljub temu ustvarja zvočno resonanco. Drugi zorni kot, iz katerega se skuša približati prvotnem besedilu, je psihologija oziroma psihološki razvoj oseb, ki nastopajo v njih. Poleg tega pa skuša mite interpretirati tudi na podlagi najpomembnejših tem, ki se pojavljajo v besedilih.

Sledi še poglavje, ki ga je napisala Elizabeth Williams - Forte, z razlago k posameznim slikam.

Knjiga, ki sta jo izdala Kramer in Wolksteinova, je brez dvoma zanimiva za laike, vsaj zaradi dveh razlogov. Prvič, v njej so v celoto zbrani vsi do sedaj dešifrirani in prevedeni deli mita o Inani, kar precej olajša delo, če upoštevamo, da so bile dosedanje objave dostopne zlasti v specializiranih strokovnih revijah. Drugič, jezik in struktura teh besedil sta se po zaslugi Wolksteinove toliko približala sodobnemu bralcu, da lahko v njih resnično doživlja tudi umetniško vrednost besedil. Tudi njuni komentarji in interpretacije – ti so morda malce bolj svobodni – so pomemben vir za globlje razumevanje mita, njegovih oseb in dogajanja v njem ter rituala, povezanega z mitom. Poleg tega knjiga pomeni tudi nekakšen priročnik za – vsaj začetno – seznanitev s Sumerci, njihovo kulturo, religijo, zgodovino.

dr. Marija Stanonik

Koroški etnološki zapisi (Glasilo Slovenskega narodopisnega inštituta Urban Jarnik) 1,

Celovec, 1999, št. 1, 83 str.

Slovenski narodopisni inštitut Urban Jarnik iz Celovca postaja vse bolj prepoznaven in samostojen med slovenskimi etnološkimi

koroški etnološki zapisi

IN MEMORIAM PAVLE ZABLATNIK
ZABLATNIKOV DAN 1998: ETNOLOGIJA V VZGOJNEM PROCESU
TURKOSKI RAZISKAVI
ETNOLOGIJA V SOBOBNIM VIZUALNI DOKUMENTACIJI
KNIŽNE NOVOSTI
ARHIVSKA DEJAVNOST

letnik I
1/1999

GLASILO SLOVENSKEGA NARODOPISNEGA INŠTITUTA URBAN JARNIK

ustanovami. Sicer z minimalno zasedbo, vendar je njegova vloga usklajevanja številnih znanstvenih projektov in pobud s terena za slovensko etnologijo izredno dobrodošla, za slovensko narodno skupnost na avstrijskem Koroškem pa naravnost neprecenljiva.

Znamenje njegove vitalnosti je njegov nov podvig, nova strokovna revija **Koroški etnološki zapisi**. Naslov je skrbno izbran, saj pove, prvič, da se nanaša na slovensko etnično ozemlje v Avstriji, drugič, iz katere stroke izhaja, in tretjič, da je vsakdo povabljen k sodelovanju v njej, ne le strokovnjaki, ampak tudi vsi slovenski rojaki, ki čutijo,

da bi lahko prispevali kaj koristnega, čeprav gre le za preprost zapis – kot vir – dokument o bitju in žitju naših rojakov na Koroškem. Prvo številko je uredila mag. Martina Piko, za neoporečno jezikovno podobo je poskrbel dr. France Vrbinc, likovno jo je dodelal @prouč, v imenu izdajatelja Narodopisnega društva Urban Jarnik je zanjo odgovoren dr. Pavel Apovnik, njen izid pa sta podprla Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu in BKA, urad zveznega kanclerja na Dunaju.

Po prezgodnji smrti znamenitega slovenskega koroškega narodopisca Pavleta Zablattnika se v njegov spomin že nekaj let organizirajo Zablattnikovi dnevi, ki so pojem za strokovno srečanje s tujmami iz širokega diapazona področij, na katerih se je sukal duhovnik, etnolog, nekdanji ravnatelj slovenske gimnazije v Celovcu, predsednik celovške Mohorjeve družbe in še kakšne za Slovence pomembne koroške ustanove. Tako je bil leta 1998 Zablattnikov dan posvečen temi *Etnologija v vzgojnem procesu*. Sodelovali so: deset udeležencev domačinov in udeleženci iz Slovenije, ki so praviloma delovno povezani z etnologijo in Slovenci na Koroškem: Polona Sketelj, Terezija Kapus, Uši Sereinig, Lajko Milisavljevič, Engelbert Logar, Martina Piko, Marija Makarovič, Peter Fister, Breda Vilhar, Herta Maurer - Laussegger, Naško Križnar. Referati s tega posvetovanja sestavljajo jedro prve številke novega etnološkega glasila, ki mu odpirata vrata v svet predsednik Narodopisnega društva dr. Pavel Apovnik in mag. Martina Piko, znanstveni vodja Inštituta. Iz objavljenega govora dr. Petra Fistra ob odkritju spominske plošče na rojstni hiši dvornega svetnika dr. Pavleta Zablattnika 22. 5. 1998 se lahko poučimo o njegovi vsestranski delavnosti in prizadevanju za ohranjanje narodnostne istovetnosti koroških Slovencev. V rubriki *Na terenu* sodeluje Tom Priestly, veliki prijatelj koroških Slovencev, sicer jezikoslovec, ki se je že dodobra poglobil predvsem v narečje slovenske vasi Sele, tokrat pa sodeluje z vsestransko analizo o sociolingvističnem položaju slovenščine na avstrijskem Koroškem. Sledita rubriki z ocenami o novih knjigah in člankih, ki zadevajo koroško etnologijo in slavistično problematiko, in dvoje poročil o skrbnem urejanju arhivskega gradiva (zapuščina duhovnika Vinka Zaletela, slovenski nagrobni napis na južnem Koroškem). Na koncu je povzetek v nemščini.